

*Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav*

MAZEC

Úvodní slovo paní ředitelky
První den ve škole
Moje dosavadní praxe v nemocnici
Mimořádná středa na Cyklosféře
Rozhovor s paní asistentkou
Krásy podzimu
Veletřh vzdělávání
... a mnoho dalšího

**Školní rok
2022 / 2023
1. číslo
ŠKOLNÍ ČASOPIS**

ÚVODNÍ SLOVO PANÍ ŘEDITELKY

Milé čtenářky, vážení čtenáři,
čas plyne rychleji než voda v řece Dyji. Není to tak dávno, co nám skončily prázdniny, a už třetím měsícem se potkáváme v učebnách či na chodbách naší školy či na mimoškolních akcích, kterých se zatím v tomto prvním čtvrtletí uskutečnilo docela hodně.

S příchodem nového školního roku nastala v naší vzdělávací instituci řada změn. Náš pedagogický sbor se rozšířil o několik vyučujících, kteří zdárně zapadli mezi stávající členy kolektivu, školní webové stránky mají nový „kabát“, veškerá agenda včetně zápisu známek je vedena v systému Bakaláři a v neposlední řadě byly do zdravotnické učebny pořízeny nové učební pomůcky, které jistě zpestří výuku odborných předmětů.

Ještě v době nedávné jsme se potýkali s dozvuky opatření v rámci nepříznivé epidemiologické situace. Pevně doufám, že „strašák“ zvaný covid-19 je již na ústupu, takže nebude důvod ke změně výuky v hybridní či v distanční podobě. V minulých dvou letech jsme si toho užili ažaž.

I v současnosti jsou na naší škole realizovány šablony Operačního programu Jan Amos Komenský, které by

měly přispět ke zlepšení vzdělávacích výsledků u žáků se specifickými vzdělávacími potřebami. Konkrétně jde o tandem a projektovou výuku zaměřenou na oblast čtenářské gramotnosti, komunikace v cizím jazyce a odborného vzdělávání.

Nový ročník školního časopisu, který právě čtete, převzala do svých rukou dvacítka sličných dívek a statných jinochů z MM2. Navázala tak na své předchůdce, díky jejichž tvůrčímu úsilí MAZEC dvakrát po sobě postoupil do celostátního finále školních časopisů. Vzhledem k vyššímu počtu členů redakce se úroveň našeho periodika jistě ještě více zkvalitní.

A to úplně nejdůležitější jsem si nechala na závěr

svého příspěvku: ač se to zdá neuvěřitelné, naše škola si na jaře připomene 30 let své existence! Věřím, že každý z nás zaměstnanců i žáků přispěje alespoň nepatrným dílem k tomu, aby oslava tohoto jubilea proběhla důstojně.

Hodně pozitivní energie do dalších dní a příjemné počtení všem přeje

Ing. Šárka Kamenská

MŮJ IDEÁLNÍ ŠKOLNÍ ROK

Myslím, že ideální školní rok neexistuje, protože co je ideální pro jednoho, nemusí být ideální pro druhého. Ovšem kdybych to měla zaměřit pouze na sebe, tak by můj „ideální školní rok“ vypadal následovně:

Ve škole jsme proto, abychom se něco naučili, abychom mohli vykonávat naše budoucí povolání nebo abychom ve studiu pokračovali na další škole nebo univerzitě. Proto by nás vyučující měli po celý školní rok motivovat a pomáhat nám k úspěchu. Chválit nás i za naše možná menší

pokroky, protože ze spousty malých pokroků, za které budeme pochváleni, se stane jeden velký úspěch, a to ten, že uspějeme u maturitní zkoušky nebo se dostaneme na školu v rámci pomaturitního studia. Z tohoto úspěchu bude mít radost a pocit pýchy nejen student/studentka, ale i jeho/její vyučující. Jednou ze zásad úspěchu je podle mě porozumění. Porozumění vyučujícího ke studujícímu. Ke každému studujícímu zvlášť. Individuálně.

Samozřejmě by to tak mělo fungovat i opačně, ale ne v takové míře, protože vyučující mají již úspěchy týkající se maturity a univerzity za sebou. Ideální školní rok je tedy plný pochopení, pochval, motivace a také ohodnocení. Ohodnocení, které není tabulkové a stejné pro celou třídu. Jsme individuální, každý je jiný, každý vyniká v něčem jiném, proto by se měl každý také individuálně ohodnotit. Protože v mém ideálním školním roce – a nejen v něm – by měli být studenti hodnoceni každý zvlášť, a ne všichni podle jedné tabulky.

Adriana Budišová, PS3

PRVNÍ DEN VE ŠKOLE

Můj první den ve škole začal 1. září už ve 4:50 v mé posteli, kdy jsem se vzbudila ještě dříve, než mi stihl

zazvonit můj první budík. Byla jsem tak moc vystresovaná, že jsem nemohla znovu usnout. Po půlhodinovém boji jsem to vzdala a šla jsem

se nachystat, abych vše hezky stihla. Když jsem došla dolů do kuchyně, začínala jsem cítit, že mi stres svírá žaludek velice pevně, a proto jsem si mohla dát jen něco malinkého ke snídani.

Z domu jsem vyšla se svým bratrem asi v 7:15, i přesto, že jsme měli ještě sedmnáct minut, než nám pojede autobus. Jsem ráda, že můj starší bratr měl tu trpělivost, a navíc mi pomáhal najít ten správný autobus, i když on sám měl jít už do své školy. Po hodině a půl jízdy autobusem jsem úspěšně dorazila do Břeclavi a už s větší jistotou a menším stresem jsem vyrazila najít svou školu, na kterou jsem tak moc chtěla jít.

V 9:00 nás na školním dvoře uvítala paní ředitelka a skoro celý učitelský sbor. Až paní ředitelka dopověděla svou řeč, rozebrali si nás naše paní učitelky do tříd, abychom jsem se mohli pozdravit a seznámit. Na všech z nás šlo poznat, že jsme vyjukaní, a to m ještě více uklidnilo. Po krátké řeči naší nové paní učitelky nám bylo oznámeno, že si zahrajeme ještě pár seznamovacích her. Musím uznat, že to bylo velice fajn a uklidňující zjišťovat, jak moc dobrý máme kolektiv. Doufám, že nám to vydrží i nadále.

Anastasia Sedláčková, PS1

Na devátou hodinu ráno se celá škola sešla na školním dvoře. Proběhlo seznámení s učiteli, následně jsme se rozešli do tříd. Paní učitelka Trubačová nás poučila o pár pravidlech a provedla školu. Všem se samozřejmě nejvíc líbil automat na kávu. Třída, ve které se budeme učit celý rok (kmenová třída), je sice malá, ale fajn. Pak se naše třída přesunula do větší místnosti, kde se odehrávalo seznámení se spolužáky pomocí několika zábavných her. Dali jsme

židle do kruhu, paní učitelka podala dvě klubka vlny a vysvětlovala pravidla hry. Na konci dne jsem si pamatovala skoro všechny nové kamarády. Hrály jsme dohromady tři hry: vlněnou pavučinu, vymyšlení příběhu podle karet a poslední, spíše aktivitu, zaměřenou na tvoření erbů našich silných stránek.

Den jsem si užila, paní učitelka Jana Trubačová je moc fajn a myslím si, že si ho užili i všichni ostatní.

Darina Šlancarová, MM1

MOJE DOSAVADNÍ PRAXE V NEMOCNICI

Už třetím rokem studuji střední zdravotnickou školu a jak je známo, v tomto ročníku míváme praxe v nemocnici. Ze začátku jsem měla obavy, jak to bude probíhat. Bála jsem se, abych něco nepokazila a nezpůsobila problém.

12. září nás čekaly první praxe. Na oddělení jsme musely být už v 6:25 hodin; popravdě to vstávání nedávám. Ve škole nás ještě rozdělili na čtyři skupiny. Moje první oddělení je chirurgie A. Měla jsem takové divné pocity, jak jsme se tam rozhlížely a oťukávaly.

Hlavně první den čas ubíhal hrozně pomalu, ale jak jsem si postupně už zvykla, tak se to dá, dokonce mě ty praxe začaly i bavit.

Působíme zde čtvrtým týdnem a můžu v klidu říct, že je to tam fajn, možná to je tím, že si ve skupině všichni pomáháme, učitelka je na nás hodná a personál taky.

Chcete vědět, jak probíhá náš den v nemocnici? V šest hodin ráno se většinou všichni sejdem v šatně, abychom se mohli převléct, potom

odcházíme na přidělená oddělení. Pokud máme ještě čas, tak si ráno skočíme do kantýny koupit snídani či svačinku. Potom už čekáme na paní učitelku, která nám rozdělí pokoje a řekne nám, s čím pacienti přišli a z jakého důvodu.

Po rozdání úkolů se vydáme na náš pokoj, většinou jsme po dvojicích. Poslední praxe, kterou jsme teď měli, byla 3.-4. října. Dostala jsem pokoj číslo 5, musela jsem se postarat o dva mužské pacienty. Měla jsem zrovna štěstí, že byli soběstační, pomoc potřebovali jen někdy.

Když ráno přijdeme na oddělení, pacienty vzbudíme, aby se šli osprchovat. Jakmile jsou ve sprše, upravíme postele. Po ranní hygieně následuje vizita, tam jim pomáháme třeba s převazy. Poté rozdáváme léky nebo pícháme inzulinu. Po lécích je čeká snídane. Každý ji má jinou, protože někteří jdou na plánovanou operaci. Než se nadějí, tak už je odpoledne, a to už pacientům dáme odpolední léky, doneseme oběd, předáme služby staniční sestře a jdeme domů.

Andrea Gajdová, PS3

MIMOŘÁDNÁ STŘEDA NA CYKLOSFÉŘE

Letošní Den mimořádných událostí byl pro mě a všechny další čtvrťáky jiný než tři předešlé ročníky, protože jsme tento rok byli organizátoři, a ne účastníci.

Den začal tradičním školním poplachem, který jsem tedy aspoň já nezažil, protože jsem se rozhodl přijít rovnou na místo konání. Tam jsme se potkali s několika členy učitelského sboru a pár studenty, kteří akci a stanoviště připravovali. Pomohli jsme jim najít vhodné místo pro stanoviště s hodem na cíl a na dálku. Potom jsme si od majitelky Cyklosféry vyžádali hadr, abychom mohli utřít od deště mokré stoly a židle, to teda dělala spíš jen Barča.

V devět hodin dorazila kalamita v podobě zbytku studentů a učitelů. Z dálky to vypadalo děsivě, ale když se na některé z nich podíváte zblízka, je to snad ještě horší. My už byli připraveni na našem stanovišti. To naše se týkalo dopravní výchovy. Bylo to vcelku jednoduché, jen jsme skupinám dali papír s otázkami a papír na odpovědi, většinou tedy i propisku. Potom jsme jim test opravili a zapsali jim počet

bodů. Upřímně je to nejmíň stokrát lepší se účastnit jako vedoucí než jako soutěžící. Jen sedíte, povídáte si, a ještě za to dostanete pochvalu? No, kdo by to nechtěl.

Kolem poledne se vyhlásili vítězové. Tomu jsem nějak nevěnoval pozornost. Bylo mi to za prvé jedno a za druhé většinu těch lidí stejně neznám. Byl to celkem fajn den, možná mě i mrzí, že můj poslední.

David Kadlčík, MM4

Dne 7. 9. 2022 se na naší škole konal Den mimořádných událostí. Přišli jsme na osm hodin do třídy, kde jsme se rozdělili do tří týmů, ve kterých budeme plnit

úkoly na Cyklosféře. Také jsme čekali, až se ozve výstražný zvuk, že máme opustit budovu školy a vyjít na školní dvůr. Poté jsme vyrazili směrem k zámku. Paní učitelka Trubačová nám dala rozchod a mohli jsme se pustit do plnění úkolů na celkem jedenácti stanovištích.

Jako první jsme se zúčastnili hodu do dálky. Dále nás čekaly úkoly, jako např. co si s sebou vzít do evakuačního zavazadla, zkouška zdatnosti, co dělat, když se někdo spálí, jak se zachovat, když se někdo dusí či ho zraní elektřina, poznávání zvířecích stop, poznávání květin a plodů stromů, dorozumění se s cizincem, dopravní test a jak se zachovat, když se nám do rukou zabodne střepek. To, co se nám na akci nelíbilo, bylo, že jsme čekali, až se uvolní stanoviště s poznáváním zvířecích stop a dva týmy z jiných tříd nás předběhly, i když jsme jim sdělili, že teď jsme na řadě my.

Když jsme prošli všechna stanoviště, dali jsme papír s body paní učitelce Trubačové na vyhodnocení. Až byly body sečteny, zajímaly nás výsledky. Náš tým nevyhrál, ale měli jsme radost, že se jako druzí umístili spolužáci z naší třídy. Po předání cen v podobě čokolády jsme mohli jít domů. Akce se mi moc líbila a vydařila se také díky příznivému počasí.

Jaroslava Schneiderová, MM2

ROZHOVOR S PANÍ ASISTENTKOU

1. Jak se jmenujete a kde žijete?

Jmenuji se Michaela Hrnčiarová a žiji v Břeclavi-Pošterné.

2. Kde jste studovala?

Na základní školu jsem chodila v Pošterné, poté jsem studovala střední ekonomickou školu v Kloboukách u Brna. Po SŠ jsem byla přijata na vysokou školu, obor speciální pedagogika v Olomouci. Základní a střední školu jsem prošla bez potíží, ale na vysokou školu jsem nenastoupila z toho důvodu, že tou dobou jsem si začínala vytvářet rodinný život a chtěla jsem v něm pokračovat.

3. Jak jste se dostala do této práce?

O této pozici mi před 11 lety řekla samotná paní Reichmannová (ekonomka a majitelka školy). Byla jsem přijata na základě výběrového řízení po podání životopisu.

3. Jak probíhal váš pracovní rozhovor?

Klasicky. Dostala jsem různé otázky ohledně životních zkušeností a chutí do práce, na které jsem odpovídala. Bohužel si na žádné příklady těchto otázek nemohu vzpomenout.

4. Jaké práce jste měla před touto pozicí? Kde jste začala?

Za mládí jsem žádné brigády nikdy neměla. Před mateřskou dovolenou jsem pracovala jako asistentka prodeje v Agrotecu a.s. Břeclav. Do pracovního procesu jsem nastupovala po mateřské, poté co jsem byla 10 let

doma. To jsme s mým bývalým manželem měli vlastní firmu určenou na průmyslové měření.

5. Co je vaše pozice v této škole? Jak vypadá vaše práce z denního pohledu?

Pracuji na pozici asistentka ekonomky a ředitelky školy. Má práce vyplývá z názvu mé pozice. Pomáhám paní ředitelce s její prací a jsem jí při ruce, podobně tak i ekonomce. Velmi důležitou součástí mé práce je starat se o žáky školy, vypracovat přestupy a smlouvy (veškeré dokumentace), starám se o jejich potřeby, pomáhám žákům i učitelům.

Je to ONA, kdo vám otevírá dveře, když ráno zaspíte do školy.

Je to ONA, kdo vám půjčí kalkulačku, když té vaší dojdou baterie.

Je to ONA, kdo zavolá vaše rodiče, když se vám ve škole udělá nevolno.

Je to ONA, ke komu chodíte, když ztratíte klíče od skříňky.

Je to ONA, díky které je spousta potíží mnohem menších, než se na první pohled zdálo.

Ing. Šárka Kamenská, ředitelka školy

(pokračování na str. 8)

6. Kolik hodin býváte na svém pracovišti? Pracujete i po pracovní době?

Má pracovní doba je sedm a půl hodiny, ale stává se, že kolikrát ještě řeším různorodé dotazy studentů po pracovní době, ba i ve večerních hodinách. Ale nevadí mi to. Když můžu, ráda pomůžu.

7. Naplňuje vás tato pozice?

Ano, pro mě je má práce posláním. Ráda pomáhám studentům a vytvářím si s nimi nějaký přátelský vztah a chci, aby se cítily ve škole dobře. Aby, když potřebují pomoc, si přišli o ni zažádat.

8. Jak byste popsala spolupráci s vašimi kolegy?

S mými kolegy pracuji už spoustu let, já si svých kolegů velmi vážím, protože jsou mi oporou nejen v profesním životě, ale i v soukromém. Jsme dobrý tým a dobrý

kolektiv, což je v dnešní době vzácností. Moc si toho vážím.

9. Jak vycházíte s žáky školy? Jaký s nimi navazujete postoj? Co pro ně vyřizujete?

Se studenty se snažím vycházet po dobrém. Ať působím přísně a direktivně, tak opak je pravdou. Snažím se žákům vyjít vstříc v jejich požadavcích, pochopit a popřípadě pomoci. Píšu jim potvrzení o studiu, vyřizuji různé exkurze, zařizuju pro žáky zdravotnického oboru pracovní oblečení, a to je jen střípek z toho co dělám. Rozsah té pozice je rozmanitý a všestranný. Vesměs zase řeším jednotlivé požadavky, se kterými za mnou přijdou. Od malých proseb až po důležité věci.

10. Kdybyste dostala příležitost se nechat povýšit na vyšší pozici, vzala byste ji?

Nechci jít na vyšší pozici. Pracovat ve školství je velmi obtížná a zodpovědná práce. Mně vyhovuje má práce a vše co přináší.

11. Doporučila byste tuto práci jiným lidem?

Doporučila bych tuto práci lidem, kteří mají empatii a umí si poradit v nečekaných situacích, mají selský rozum, velkou míru nadhledu, porozumění.

12. Co byste vzkázala našim čtenářům?

Práce tě musí bavit, pokud tě nebaví, tak je úplně zbytečné ji dělat. Musíte si v tom najít něco, co vás naplňuje, v tom mají vliv i lidi. Všecko se dá naučit, a když máte dobrý kolektiv, tak rádi učíte a dáte tomu všechno. Je to i o lidech.

Za rozhovor děkuje: Ondřej Hrnčiar, MM2

EXKURZE DO ZÁSILKOVNY

Dne 27. 9. 2022 naše třída MM2 navštívila břevlaskou Zásilkovnu. Po první hodině jsme opustili naši školu a vyrazili. Cesta trvala asi 15 minut a celá exkurze zhruba 1,5 hodiny. V Zásilkovně jsme dostali bezpečnostní vesty a vzala si nás na starost paní, která se v tomto oboru pohybovala již velmi dlouho. Nejprve nám ukázala, jak se balíky balí a

přepravují, potom jak se musí roztřídit. Přesněji řečeno jsme se dozvěděli, jakým procesem balík musí projít, než se k nám dostane. Také jsme se mohli podívat, co se děje se zásilkami, které se poničily. Viděli jsme též, co se děje s balíčky ze zahraničí. V neposlední řadě jsme dostali nabídku na brigádu, rozloučili se a šli zpět do školy.

Daniela Fadrná, MM2

KOBLIHA VE ŠKOLE

Kobliha jménem Bára
samoty se bála.
Ležela dlouho v obchodě,
myslela, že nikdo nedejde.

Potom přišla jedna Sára
a do sáčku si ji vzala.
Moc hezky se na ni smála,
když do školy pospíchala.

Ve třídě se Báře líbilo,
hodně lidí kolem slídilo.
Sáře nezničila dáseň
a chutnala – jedna báseň!

Sára Hrůzová, PS2

TRAMPOTY S VOLEM

Byl jednou jeden čávo Dollar Prync, a ten žil těžkej trapovej život. Měl z toho úzkosti, tak se rozhodl, že si pořídí nějakýho domácího mazlíčka. Jelikož říkal furt „vole“, tak ho napadlo, že si koupí vola. A taky tak udělal. Pojmenoval ho Teleskop, protože ho často používal.

Jakmile vůl trochu vyrostl, čávo ho začal brat sebou do smíchovského gheta, kde žije. Na Smíchově v ghetu se lidi chovají jako zvířata, takže se tam volovi líbilo. Čávo Dollar Teleskopovi nabídl, ať jde s ním na poděl, a ten na to kývl. Šli podělat zlatnictví a volův úkol byl hlídat, jestli nejedou pandle. Padla dvanáctá hodina a Dollar s chábrama a s volem šli na věc. Dollar a spol. naběhli do zlatnictví a mezi tím vůl hlídal.

Avšak z klubu vedle začly vycházet hezký čajky a Teleskopa to rozhodilo. Byl úplně mimo a nevěšiml si, že dojeli pandle. Zatkli Dollara i jeho chábry a Teleskopa vzali a vrátili ho zpátky do výběhu pro voly. Tak Dollarův a Teleskopův příběh končí.

SLOVNÍČEK NESPISOVNÝCH SLOV

čávo – chlapec (z romštiny)

čajky – holky

furt – pořád

gheto – sídliště, kde není dobrý život

chábři – nejbližší kamarádi

pandle – policie

poděl – krádež

trapovej – nebezpečný

Povídku v nespisovné češtině sepsali a slovníček sestavili: Albert Karmasýn a Tadeáš Pařenica (MM1)

Ilustrace: autoři povídky & Denis Bělunek (MM2)

JAK JSEM CHTĚL PSÁT SLOHOVOU PRÁCI

Celé noci přšivalo
Mlhavě bývávalo
Když najednou
Slunce rozsvítilo se nade mnou

Krásný den je dnes
Avšak to má jednu mez
Slohovou práci si chci napsat dnes
Následně mě vlak do školy vez'

Nutkání stoupá křeče v břiše
Ať se dnes slohovka píše
Jinak mě sanitka odveze
Moje práce by neměla žádné meze

Do Břeclavi dorazím
Hlavu si snad urazím
Já to bez ní nezvládnou ójéje ójéje
Nutkání mě volá venku leje

Dorazím do školy
Nemám doplněné úkoly
Slohovka mi nedala spát
Život bez ní je velký zvrát

Ve škole po dlouhém dni
Snad mě čeština uklidní
Modlím se ať píšeme slohovou práci
A nejsme tady pro legraci

Pan učitel Zachodil do třídy přichází
Mou naději najednou urazí
Alex a Leontýna na mě vyjeli
Abych si z nich neudělal oběd v neděli

Alex odvážný to kluk
V zápase bych ho srazil jako dřevorubec buk
Z pusy se mu proud slov jak vodopád leje
Nejradši bych ho přivázel na koleje

Leontýnka kamarádka je
Ale nemůžu zaručit že se jí nic nestane
Kéž by svoje slova mohla vrátit
Ať se nemusí po hodině ze schodů sklátit

Omluvu nečekám
Je to pravda dojista
Po hodině si s ní poplškám
A započne očista

Pan učitel velmi hodný byl
Slohovku napsat mi povolil
Do nebe bude mít schůdky
Krásnější než do hospůdky

Jindřich Polák, PS1

KRÁSY PODZIMU

Podzim mám osobně moc ráda. Barevné listí všude kolem nás mi připadá prostě krásné. Mám ráda sezení doma, popíjení horkého čaje a koukání z okna na ty krásné podzimní barvy. Osobně mám ráda teplé a dlouhé oblečení, takže podzim je pro mě ideální roční období, kdy můžu nosit mikiny.

Na podzim ráda chodím na procházky do lesa. Přijde mi na podzim asi nejhezčí z celého roku. Občas i houby se najdou a ten podzimní vánek je prostě úžasný. Pravidelně chodíme s rodinou na naši podzimní procházku, kde jdeme několik kilometrů lesem a fotíme nebo házíme po sobě listí a kaštiny. Prostě nádherný podzimní čas prožitý s mojí rodinou.

Na podzimu mám také ráda dny strávené na chatě se svými sourozenci a jejich dětmi. Zatopíme si v krbu, uvaříme si horký čaj, zalezeme pod deku a hrajeme různé hry nebo si povídáme. Ale co miluju ještě víc, je s mými synovci a s neteří pouštět draka, protože mi to připomíná dobu, kdy jsem i já a mí sourozenci běhali po poli a pouštěli draka.

Když jsem byla menší, měla jsem ráda Halloween třeba ve škole a zůstalo mi to dodnes. Víím, je to americký svátek, ale i tak mi přijde super. Každý rok udělám hezkou výzdobu v pokoji, vydlabu si dýni a užívám si tu krásu tohoto nádherného období.

Žaneta Pechánková, MM1

Ilustrace: Karolína Bartošíková, MM2

VELETRH VZDĚLÁVÁNÍ

Koncem září jsme začali nacvičovat písničku o naší škole a já nějak nepochytila proč. Když jsem se dozvěděla, že budeme zpívat na veletrhu v Břeclavi, měla jsem z toho smíšené pocity.

Abych byla upřímná, tak povím, že jsem se naučila jen refrén. Ze zbytku textu jsem si pamatovala jen pár veršů. Ale však lhala bych, kdybych řekla, že mě nacvičování písničky nebavilo. Vždy mě fascinovalo hraní našeho třídního pana učitele, skoro pokaždé došel s jiným strunným nástrojem. Takhle se ve mně začala vzbuzovat zvědavost a hádala jsem, co si pan učitel vezme na veletrh.

Zpívalo se dvakrát, ve středu a ve čtvrtek. Bohužel já zpívala jen ve středu,

protože ve čtvrtek mě chytily bolesti hlavy, tak jsem zůstala doma. Ale i přesto to bylo super. Když jsme čekali s mou třídou a PS2, až nás pustí na pódium, tak se tam zjevil můj táta a já utíkala za ním. Bylo to příjemné překvapení. Aspoň něco zabilo tu nudu při čekání.

Když jsme konečně vylezli na pódium, pan učitel pronesl svůj proslov a my potom hned začali zpívat naši písničku. Ještě že nám rozdali papíry s textem, protože bych tam pak jen musela stát a předstírat, že umím zpívat. Takticky jsem svůj obličej tím papírem zakryla.

Aneta Filípková, MM2

Foto: Jakub Foukal, MM2

EXKURZE DO MĚSTSKÉ KNIHOVNY BŘECLAV

Naše exkurze začala velice dramaticky, když polovina naší třídy zjistila, že nemá deštník, a abychom se vůbec dostali ze školy do knihovny, nás čekala pětiminutová cesta v lijáku. Poté, co jsme konečně dorazili do knihovny, nás přivítala milá paní a začala nám sdělovat informace o chodu, historii knihovny a podobně. Během povídání nám položila i pár otázek a můžu říct, že byla mile překvapena, že známe odpověď.

Po ukončení sdělování informací si nás přebrala jiná sympatická dáma, která s námi prošla knihovnu, a především oddělení odborné literatury. Dokonce si pro nás připravila aktivitu, ve které nám rozdala papíry s indiciemi o nějaké knize, podle kterých jsme ji měli najít a donést. Většina z nás to splnila výborně bez

pomoci, ale byli zde i nějací jedinci, kteří nedávali pozor, a tak potřebovali pomoc. Když jsme splnili tento úkol, dostali jsme menší prostor se porozhlédnout po oddělení odborné literatury. Asi za patnáct minut si nás převzala ještě další pracovníce, která nás uvedla do druhého podlaží do čítárny, a také nás začala seznamovat s jeho chodem, pravidly atd.

Po dvou hodinách, které jsme strávili v knihovně, nás zavedli na poslední aktivitu, aby nám tu exkurzi ještě trochu na závěr zpestřili. Posadili jsme se do menšího sálu, kde jsme si zahráli Kahoot o postavičku Mumínka, kterou po zásluze získala spolužačka Zdeňka. Myslím, že to byla záživná a docela zábavná exkurze.

Anastasia Sedláčková, PS1

NÁVŠTĚVA SIMU

Do SIMU (Simulační centrum Lékařské fakulty Masarykovy univerzity) jsme vyrazili 26. září 2022. Sraz byl na nádraží v 6:25 v Břeclavi. Exkurze byla povinná, neboť se konala místo praxí v nemocnici.

Já osobně jsem už se svojí spolužačkou čekala v Brně na hlavním nádraží na zbytek třídy, ale jejich vlak měl

půlhodinu zpoždění, tak jsme si zašli na snídani do McDonald's. Najedly jsme se a šly zpět na nádraží, kde jsme se všichni setkali. Poté jsme se společně vydali na autobus, který nám jel až k univerzitě. Tam nás přivítal pan ředitel, který nás provedl celým simulačním centrem. Jako první jsme si šli odložit věci do místnosti hned vedle nasimulovaného urgentního

příjmu. Zde byla čekárna, lůžka s pacienty, přístroje, zatímco venku stála sanitka s veškerým vybavením. Tady jsme si vyzkoušeli řadu užitečných dovedností. Přesunuli jsme se do dalších pater. Bylo jich celkem pět plus střecha, kde měli vytvořený heliport. Na každém patře bylo něco jiného. Nacházely se zde nejen klasické učebny, ale i učebny se

speciálním vybavením a příslušnými pomůckami. V dalším podlaží byly operační sály, kde studenti nacvičovali operační postupy. Měli simulační výtahy, v nichž mohl nastat výpadek proudu, a spoustu dalších věcí.

Tahle exkurze se mi líbila a absolvovala bych jí znovu, protože bych si ráda vyzkoušela více simulačních operací.

Aneta Hlavičková, PS3

MATURITA KLEPE NA DVEŘE

Maturitní ročník se od prvního nástupu do střední školy zdál velice vzdálený. Každý student se při jakékoliv zmínce mírně pousmál a poklidně povzdechl: „Na to mám ještě spoustu času, to je až za dlouho.“

Každý z učitelů se nám snažil naznačit, že ten čas, který máme, uteče jako voda. Nás to ale nezajímalo. Sžívali jsme se s novým prostředím, seznamovali jsme se stále sami se sebou, přemýšleli o tom, zda jsme si vybrali ten správný obor pro nás, a jediné, co jsme viděli před sebou, byly čtyři vzdálené roky našeho života, kterými ještě není třeba se zabývat.

Nikdo z nás ale netušil, že po půl roce se objeví v našem plánu nakažlivá nemoc a školy se přesunou do distanční výuky. Do třídy jsme se plně vrátili až ve třetím ročníku, a abych byla upřímná, každý vzal distanční výuku na jinou váhu. Někdo jako tři roky volna a jiný se stále pečlivě vzdělával k maturitě.

Teď jsme už v tom dlouho zmiňovaném maturitním ročníku a nastal čas položit si důležité otázky: „Jsem vlastně na maturitu připravená? Co bude dál?“ To nikdo z nás neví jistě, ale čeká nás udělat několik důležitých životních rozhodnutí.

Eliška Vidlářová, MM4

SPORTOVNÍ DOPOLEDNE NA ZŠ KUPKOVA

Dne 2. listopadu 2022 se všichni žáci z druhých ročníků zúčastnili akce „Zábavný tělocvik“, která spočívala v tom, že ve skupinách proti sobě soutěžili ve hře zvané basketbal. V osm ráno jsme všichni společně s doprovodem třídních učitelů 2. ročníků M. Zachodilem a M. Štefečkovou, učitelem tělocviku M. Kristoňem a paní učitelkou D. Balgou odcházeli do tělocvičny na první stupeň základní školy Kupkova, která se nachází vedle naší školy. Tam se všichni převlekli do sportovního oblečení, byli určeni kapitáni týmů a ti si vybírali své další členy. Turnaje se zúčastnily celkem čtyři týmy. Kapitánem prvního byla Nikola Fur-

chová z PS2, druhého Štěpán Salajka z MM2, třetího Petr Čapka z MM2 a u čtvrtého to byla Natálie Veselá z PS2. Systém byl takový, že 2 družstva hrála proti sobě po dobu 6 minut a musela se co nejvícekrát trefit do koše týmu protihráčů. Po skončení poločasu se tyhle dvě skupiny vyměnily s druhými dvěma a ty hrály zase proti sobě. Zápas vyhrál tým, který vedl kapitán Štěpán Salajka. Jeho spoluhráči byli: Daniela Fadrná, Tomáš Úlehla, Mikuláš Martinkovič, Jirka Michlovský a Dominik Csápai z MM2. Tento tým jako odměnu za výhru v soutěži dostal dort, na němž si výherci pochutnali.

Nešporová Natálie, MM2

NÁVŠTĚVA PRAHY

Ve třetím ročníku jsme se s naší třídou konečně vydali na školní výlet do Prahy. Ráno jsme se všichni sešli u vlaku a vyrazili jsme na čtyřhodinovou cestu. Když jsme vystoupili na nádraží v Praze, hned nás překvapilo neskutečné horko.

Na 11:00 bylo zamluveno Muzeum fantastických iluzí. Chodili jsme po menších skupinách a procházeli si jednotlivé části muzea. Všechny klamy byly zaměřeny především pro fotografie. Odnесли jsme si spoustu zážitků i vtipných snímků. Poté, co jsme strávili přibližně hodinu v muzeu, jsme měli rozchod, abychom si zašli na oběd. Skoro všichni jsme se stejně zase sešli v McDonaldu.

Po obědě byla rezervována šlapadla na Vltavě. Problém nastal, když jsme nikdo nevěděli, jak se tam dostat, a místo u VI-

tavy jsme se ocitli na Pařížské ulici. Avšak mapy pomohly a po mnohem delší cestě jsme konečně byli na šlapadlech. I přes to, že v Praze byla naprostá výheň, jsme si je opravdu užili. Půjčili jsme si v pěti lidech šlapadlo, které vypadalo jako retro auto. Střídali jsme se ve šlapání, protože to mohli dělat pouze dva lidé. Když nám bylo moc horko, zajeli jsme pod most, pod kterým byl stín a krásný chládek.

Poslední částí našeho výletu byl několikahodinový rozchod, mohli jsme si zajít do obchodů, restaurací nebo kamkoli jsme chtěli. Sraz byl v budově nádraží, kde jsme společně vyrazili na cestu domů. Tentokrát jsme jeli mezistátním vlakem a cesta byla trochu kratší. Do Břeclavi jsme dorazili okolo 22:00 unavení a plní zážitků.

Kateřina Macháčová, MM4

Foto: Matěj Mereda, MM4

VÝSLEDKY ŠKOLNÍCH KOL SOUTĚŽÍ

Olympiáda v českém jazyce

Datum konání: 29. 11. 2022

1. místo: Jaroslava Schneiderová (MM2)
2. místo: Adriana Rusmanová (MM3)
3. místo: Julius Fabián Miadik (MM2)

Ekonomická olympiáda

Datum konání: listopad–prosinec 2022

1. místo: Nguyen Quoc Viet (MM2)
2. místo: Tomáš Kubín (MM3)
3. místo: Tomáš Úlehla (MM2)

Vítězům srdečně gratulujeme a postupujícím přejeeme hodně štěstí v další fázi soutěže! 🍀

KOMIKS

ROZPAKY UČITELE VYKULILA No.1

KRESLÍ: KUBA FOUKAL
PÍŠE: SÁM ŽIVOT

Soukromá SOŠ
manažerská a zdravotnická s. r. o., Břeclav

MAZEC
Školní časopis

Soukromé SOŠ manažerské a zdravotnické s. r. o., Slovácká 1a, Břeclav

ŠÉFREDAKTOR:

Mgr. Milan Zachodil

REDAKČNÍ TÝM:

MM2 (pro školní rok 2022/2023)

Bartošíková Karolína
Bělunek Denis
Csápai Dominik
Čapka Petr
Ferenčák Thomas
Fadrná Daniela
Filípková Aneta
Foukal Jakub
Hrnčiar Ondřej
Hrůzová Michaela

Martinkovič Mikuláš
Miadik Julius Fabián
Michlovský Jiří
Nešporová Natálie
Nguyen Quoc Viet
Ovesná Jana
Salajka Štěpán
Schneiderová Jaroslava
Úlehla Tomáš
Vymyslický René

Slovácká 1a, 690 02 Břeclav

www.mzbv.cz

ssoss.breclav@post.cz